

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19100/2022
08.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП "Србијагас" Нови Сад, кога заступа пуномоћник Славен Ковачевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милован Живковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2693/20 од 21.12.2021. године, у седници одржаној 08.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2693/20 од 21.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2693/20 од 21.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 4209/18 од 22.01.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П 4209/18 од 02.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Смиљане Зубановић из ... И.Ивк ../2018 од 10.05.2018. године у делу у коме је одређено извршење и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име дуга износ од 363,82 динара са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате и износ од 25,05 динара на име обрачунате затезне камате на износ главног дуга од дана доспећа до дана обрачуна 31.12.2017. године, док је у преосталом делу до укупно потраживаног износа дуга од 1.633.221,24 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног потраживања, укинута решење о извршењу и одбијен тужбени захтев као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 118.737,00 динара, док је одлука о трошковима поступка садржана у решењу о извршењу укинута.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2693/20 од 21.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу којим је укинута решење о извршењу и одбијен као неоснован тужбени захтев преко износа од 363,82 динара са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате и износа од 25,05 динара на име обрачунате затезне камате на износ главног дуга од дана доспећа до дана обрачуна

31.12.2017. године до укупно потраживаног износа од 1.633.221,24 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног потраживања. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима из става другог изреке првостепене пресуде тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20 – у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, правилно су нижестепени судови утврдили да потраживање тужиоца према туженом није застарело само за период од годину дана пре подношења иницијалног акта - предлога за извршење на основу рачуна као веродостојне исправе, а према члану 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационом односима који се у конкретном случају примењује јер се ради о потраживању накнаде за испоручени природни гас које је извршено за потребе домаћинства туженог, а не за потребе пословног простора, у ситуацији када је утврђено да није раскинут уговор закључен између парничних странака којим је уговорена испорука природног гаса за потребе домаћинства. Стога нема места одлучивању о посебној ревизији тужиоца ради новог тумачења права у вези истакнутог приговора застарелости потраживања тужиоца, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба ни да се одлучује о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, јер тужилац уз ревизију није доставио супротне судске одлуке из којих би произишло да је на другачији начин одлучивано о приговору застарелости потраживања у истој чињенично-правној ситуацији, док се достављене одлуке не могу уподобити конкретном случају када је утврђено да тужилац као испоручилац гаса није поступио по писаном захтеву туженог којим га је обавестио да је дошло до промене корисника којем се гас испоручује и тражио промену имена корисника.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је, између осталог, да ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према одредби члана 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Тужилац, као извршни поверилац, поднео је суду 04.05.2018. године предлог за извршење на основу веродостојне исправе против туженог као извршног дужника. Вредност предмета спора износи 1.633.221,24 динара, колико је потраживање тужиоца на име главног дуга.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора очигледно не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**